

Інна Квасівка

Відлетіли птахи завчасно...

Не питай тепер, де мій берег,
Де мій човен,
Скрізь вода голодна і хижа...
Куди плисти?
Відпалали, відмерехтіли усі мости,
Чорні ріки не проковтнули тебе – і ти
Сам віднині, мов неосяжна,
Нестримна повинь.

Відлетіли птахи завчасно
В божий вирій,
Відлетіли дахи від вибухів, і нема
Ні гнізда, ні стелі, ні неба – лише пітьма
Нерухомо стоїть над нами, над обома –
Розглядає уламки зірки в безмежжі прірви.

І ховає тихий спогад про
Світлі ночі:
Темні очі твої дивилися вдалечінь,
Щось утримувало зірки від падінь,
Падінь,
І нагадувала світанкова тепла синь
Береги киселеві, ріки густі молочні.